

skabte plage med ufinansierede skattelettelser er selvfølgelig voldsomt stor, og jeg er sikker på, at finansministeren langt nede i sin sjæl hellere end gerne solgte det hele.

Kl. 10.35

Det er vi inderligt imod, og det er helt klart, at der under ingen omstændigheder kan ske salg af infrastrukturen, og det er bekræftet med denne her aftale.

I øvrigt vil jeg godt sige, at det for os har spillet en stor rolle, at det også af denne aftale fremgår, at der skal laves en handlingsplan for energieffektiviseringer og energibesparelser inden udgangen af 2004. Det er vigtigt, for når vi snakker el og elforsyning, så kan man enten gå den vej, hvor man bare udbygger hele tiden, eller man kan gå den vej, hvor man siger, at vi faktisk godt kan klare os med væsentlig mindre el end det, vi bruger i dag, og have fuldstændig den samme komfort, som vi har i dag.

Vi har alene inden for vores bygningsområde et meget, meget stort besparelspotentiale. Det er ikke os, der har beregnet det, men folk, der er velfunderede inden for det her område, mener, at vi har et besparelspotentiale på halvdelen af den energi, vi bruger i vores bygninger. Det er ikke noget, der koster dyrt at realisere, men det koster politisk vilje og en politisk beslutning om, at det vil man, og vi forventer, at den handlingsplan, der bliver fremlagt af ministeren, selvfølgelig er en handlingsplan, som der virkelig er et perspektiv af denne her karakter i.

Til sidst vil jeg sige, at det fremgår også af aftalen, at der skal fremlægges en plan for den fremtidige danske forsyningsikkerhed og infrastruktur. Vi har undervejs i de her forhandlinger sagt, at vi ikke vil sidde i politiske forhandlinger og sige, om det er den ene eller den anden type forbindelse mellem landsdele eller mellem andre lande og Danmark, der skal udbygges. Det må baseres på en ordentlig, saglig analyse, hvor der er regnet på samfundsøkonomien, og hvor der er regnet på alle de relevante parametre, inden der træffes beslutning om det, for ellers får vi den slags beslutninger, hvor forskellige præferencer og ønsker om, at det nok vil være herligt at have et kabel her – det er jo milliardinvesteringer, vi snakker om – eller et kabel der, bliver det, der bliver bestemmende, i stedet for en ordentlig analyse af, hvor det er, man får den største nytteeffekt for samfundet som helhed af at bygge eller forstærke eksisterende kabelforbindelser.

Forsyningsikkerhed handler jo også om det lange sigt. Hvor skal vi have vores forsyninger fra? Skal det være den type energiproduktion, der slipper drivhusgasser ud i atmosfæren, eller skal det være vedvarende energi?

Vi mener selvfølgelig, det er fuldstændig afgørende, at hele tyngden kommer til at ligge på den vedvarende energi. Vi synes, det er dybt problematisk, at regeringen i den grad, som den gør det, ser bort fra de trusler, der er forbundet med udslip af stigende mængder drivhusgasser.

Man kan selvfølgelig lene sig ved, at vækstsæsonen i Europa er blevet længere, fordi der sker en opvarmning – det er steget ganske fantastisk hurtigt inden for 20 år – men man kan ikke se bort fra den kendsgerning, at det indhold af drivhusgasser, der er i atmosfæren i dag, er højere, end det har været på noget tidspunkt i 450.000 år. 450.000 år! Det ved vi fra iskerneboringer, og det burde få alle de røde lamper til at blinke.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det gør den der røde lampe også. Så er der en kort bemærkning til fru Helga Moos.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg vil kun sige, at jeg synes, vi har fået et godt forlig, og jeg synes, at vi skal glæde os over det. Der er blevet sagt meget, så der er ingen grund til at forlænge debatten.

Jeg har kun en lille ting, der gjorde, at jeg blev nødt til at gå herop, og det var fru Anne Grete Holmsgaards indledning med, at EnergiNet Danmark var udtryk for en afprivatisering.

Altså i min verden er det sådan, at det, vi har gjort, er, at vi har lagt nogle forbrugerejede selskaber først og fremmest og nogle kommunalt ejede selskaber om, så det er de store ledninger, der bliver trukket ind i et offentligt selskab.

I min verden er kommunalt eje og forbrugereje ikke udtryk for privateje. Jeg skelner altså der.

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jamen der er da en kerne af sandhed i det, fru Helga Moos siger, når man ser det på kort sigt, men det, der vil komme til at ske i de kommende år er jo, at de her elproduktionselskaber bliver handlet i stigende omfang, og der er jo ikke nogen som helst sikkerhed for, at det er til andre kommunalt ejede. I øvrigt kan vi jo se, at mange